

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3205/2023. (V. 5.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 102. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.026/2021/2. és Kfv.I.35.178/2021/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A gazdasági társaság indítványozó jogi képviselője (dr. Radnai Éva ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c*) és *d*) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. §-a [helyesen 26. § (1) bekezdése], 27. § (1) bekezdése és 28. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.026/2021/2. számú és Kfv.I.35.178/2021/2. számú végzése, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 102. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól, mivel azok véleménye szerint ellentétesek az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, XXV. cikkével, XXVI. cikkével, és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az ügyben előterjesztett beadvány és a bíróságok által hozott határozatok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az elsőfokú adóhatóság határozatával az indítványozó gazdasági társaság terhére áfa adónemben adókülönbötetet állapított meg, amely teljes egészében adóhiánynak minősült. A hatóság az adóhiány mellett adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésre kötelezte az indítványozót. A másodfokú adóhatóság helybenhagyta az elsőfokú határozatot. Az indítványozó a hatósági határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított pert, keresetét az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék elutasította. Az indítványozó az ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, mivel azt jogszabálysértőnek találta.
- [4] A Kúria Kfv.I.35.026/2021/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 102. § (1) bekezdés *d*) pontja alapján, azaz amiatt, mert a felülvizsgálati kérelmet a jogi képviselő az ügyfélkapuján keresztül – és nem a cégkapun – nyújtotta be.
- [5] Ezt követően az indítványozó jogi képviselője a cégkapun keresztül ismételt felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a jogerős ítélettel szemben, hivatkozva a Kp. 102. § (2) bekezdésére, melyből következően a felülvizsgálati kérelem a Kp. 49. § (1) bekezdésében meghatározott 8 napos határidőben ismételt benyújtható.
- [6] A Kúria Kfv.I.35.178/2021/2. számú végzésével a kérelmet visszautasította. A végzés indokolása rögzíti, hogy a Kp. 49. §-a alapján a keresetlevél benyújtásának joghatásai fennmaradnak, ha a bíróság a felperes keresetlevelét a 48. § (1) bekezdés *l*) vagy *m*) pontja alapján utasította vissza (azaz azért, mert az elektronikus ügyintézésre köteles felperes vagy a jogi képviselő nem elektronikus úton vagy elektronikus úton, de nem a jogszabályban meghatározott módon terjesztette elő, illetve ha az elektronikus úton kapcsolatot tartó felperes nem jogszabályban meghatározott módon terjesztette elő) és a felperes a visszautasító határozat jogerőre emelkedésétől számított nyolc nap alatt a keresetlevelet a bíróságnál újra benyújtja. A Kúria azonban kiemelte, hogy a felülvizsgálati eljárás során – a Kp. 115. § (2) bekezdésének megfelelően – a fellebbezésre vonatkozó szabályokat alkalmazta, ezért a kérelem nem a Kp. 48. §-a alapján került visszautasításra, hanem a Kp. 102. § (1) bekezdés *d*) pontja alapján. A Kúria kifejtette, hogy álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartásának intézményét a felülvizsgálati eljárásban a jogalkotó nem szabályozta és

a felülvizsgálati eljárásban Kp. 49. §-a nem alkalmazható, ezért a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására nem volt lehetőség.

- [7] Az indítványozó igazolási kérelmet is előterjesztett, arra hivatkozva, hogy a felülvizsgálati kérelem benyújtására szabályszerűen került sor az ún. ÁNYK alkalmazáson keresztül és a nyomtatvány érkeztetéséről, valamint sikeres lajstromozásáról válaszüzenet is érkezett. A Kúria azonban megállapította, hogy a mulasztás igazolásának nincs helye, hiszen az indítványozó a felülvizsgálat kérelmet határidőben terjesztette elő, arra azonban nem az elektronikus ügyintézés és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.), valamint az elektronikus ügyintézés szabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) szabályai alapján került sor. A Kúria álláspontja szerint az előterjesztés módjában való tévedés nem tekinthető olyan körülménynek, amelyre vonatkozóan igazolási kérelemnek helye lehet. Erre tekintettel a Kúria az igazolási kérelmet, mint alaptalant, visszautasította.
- [8] 2. Az indítványozó álláspontja szerint a Kp. 102. § (1) bekezdés *d*) pontjának alkalmazása sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXV. cikket, a XXVI. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, különös tekintettel arra, hogy a jogszabályi környezet hiányos. Az indítvány szerint „a Kp. 102. § (1) bekezdés *d*) pontjának alkalmazási feltételeire jogszabályi környezet nincsen”, továbbá a felülvizsgálati kérelem benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartásának intézménye a felülvizsgálati eljárásban „a jogalkotó részéről nem szabályozott”. Az alkalmazni rendelt elektronikus iktatási rendszer hibája és a rá vonatkozó jogszabályi rendelkezések hiánya miatt nincs lehetőség ellenbizonyításra, ti., annak bizonyítására, hogy elektronikusan, de nem a jogszabályban meghatározott módon (a cégkapun keresztül) terjesztette elő a jogi képviselő a kérelmet. Továbbá az indítványozó úgy véli, hogy a Kp. 102. § alkalmazására az elsőfokú bíróság „lett volna jogosult” és nem a Kúria, azzal, hogy a Kúria járt el a Kp. 102. §-a alapján, elvonta a jogorvoslathoz való jogát.
- [9] Az indítványozó a fentiek alapján kérte a Kúria Kfv.I.35.026/2021/2. és Kfv.I.35.178/2021/2. számú végzése, valamint a Kp. 102. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése és az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti indítványok megfelelnek-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [11] 3.1. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek kimerítése után, a törvény által biztosított hatvan napos határidőn belül terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A közigazgatási perben, amely az alkotmányjogi panasz alapjául szolgál, az indítványozó felperes volt, így érintettsége megállapítható.
- [12] Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdésére való hivatkozása kapcsán – saját megfogalmazása szerint is – valójában nem a Kp. támadott rendelkezésének az alaptörvény-ellenességét indokolta, hanem mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet állított, nevezetesen azt, hogy a jogalkotó elmulasztotta szabályozni az elektronikus kapcsolattartással összefüggésben a kérelmek benyújtásának részletes szabályait, illetve a felülvizsgálati kérelem benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartásának intézményét a felülvizsgálati eljárásban.
- [13] Az Alkotmánybíróság ennek alapján megállapította, hogy – figyelemmel az Abtv. 46. § (1) bekezdésében foglaltakra – az alkotmányjogi panaszban indítványozott jogalkotói mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló kérelem előterjesztésére az indítványozónak nincs jogosultsága, miután arra – a törvényes feltételek fennállása esetén – az Alkotmánybíróság hatáskörei gyakorlása során hivatalból jogosult {3014/2019. (I. 7.) AB végzés, Indokolás [13], 3337/2018. (X. 26.) AB végzés, Indokolás [22]; 3158/2017. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [14] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a Kúria végzéseinek felülvizsgálatára irányuló, alkotmányjogi panaszban az indítványozó egyrészt azért állította a végzések alaptörvény-ellenességét, mert azokat a Kúria az általa alaptörvény-ellenesnek vélt Kp. 102. § alkalmazásával hozta meg, másrészt pedig azért, mert álláspontja szerint a Kúria elvonta az elsőfokú bíróság hatáskörét, amikor alkalmazta a Kp. 102. §-át. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panasz egyrészt nem felel meg a határozott kérelem követelményeinek, mivel az indítvány részben nem tartalmaz önálló indokolást a tekintetben, hogy a Kúria végzései miért és mennyiben sértik az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit, csak visszautal Kp. 102. §-ával kapcsolatos, az Abtv. 26. § (1) bekezdése

szerint előterjesztett alkotmányjogi panasz indokolására; részben pedig a bírói döntések törvényességi és nem alkotmányossági felülvizsgálatát kérte.

- [15] A bírósági határozatokkal kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d*) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}
- [16] 4. Az Alkotmánybíróság mindezeket figyelembe véve megállapította, hogy az eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panasz egyrészt nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontjában foglalt határozottsági követelménynek, másrészt hiányzik az indítványozói jogosultság, ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének *c*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2023. április 18.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3530/2021.

